

Samenvatting preek Romeinen 8: 17 – Verheerlijking

Moerkapelle, zondag 19 juni 2020, avonddienst

Serie: Orde van het Heil, deel 10 (slot)

'En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.' (Romeinen 8:17).

Rondom een erfenis kunnen de gemoederen hoog oplopen, zeker als er heel wat te verdelen is. Kinderen die weinig om hun ouders gaven, staan dan soms vooraan. Hebzucht en jaloersheid liggen op de loer. Niemand wil te weinig krijgen. Soms betekent het delen van een erfenis het einde van de familieband.

In Romeinen 8:17 gaat het ook om een erfenis: God geeft Zijn kinderen ontzaglijk veel. Hij is de Schepper en Eigenaar van hemel en aarde. Erfenis betekent hier niet: iets wat je krijgt bij de dood van de Eigenaar – God sterft immers niet! – maar iets dat je als een gave ontvangt. Het Oude Testament spreekt over een 'erfelijk bezit' dat Israël kreeg. Wat ze kregen was genade en geen verdienste. Dit bedoelt Paulus als hij over een 'erfenis' spreekt. Wel is Christus voor deze erfenis gestorven; ze is dus duur betaald.

Bij het geven en ontvangen van deze erfenis gaat het om de persoonlijke band met de HEERE. Profiteren van Hem zonder Hem te kennen en te dienen, gaat niet. God schenkt Zijn verzoening, genade en de eeuwige heerlijkheid aan hen die door het geloof met Hem verbonden zijn. Om die persoonlijke verbondenheid gaat het. Vanuit de verbondenheid met Christus ontvangen we Zijn weldaden (zie ook Heid. Cat. zondag 7, vraag en antwoord 20). De verbinding tussen ons als wijnranken en Hem als wijnstok is cruciaal. Dit aspect is belangrijk voor alle facetten van de heilsorde. Alles wat God Zijn kinderen schenkt aan heil, komt tot ons vanuit de verbondenheid met de Heere Jezus.

De band tussen Christus en Zijn gemeente wordt in vers 17 onderstreept door het drie keer voorkomen van 'mede' of 'met'. 'Mede-erfgenamen met Christus', 'met Hem lijden' en 'met Hem verheerlijkt worden'. Alles gebeurt in verbondenheid met Hem! Er is een band tussen Christus en Zijn gemeente. Dit komt ook naar voren in de weg die de christenen moeten gaan. Dat is een weg van lijden naar heerlijkheid. Net zoals de weg van Christus zelf de weg van lijden tot heerlijkheid is.

De onverbreekelijke verbondenheid tussen lijden en heerlijkheid wordt onderstreept in vers 17: *'Wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.'*

Deze zin kan de indruk wekken dat het lijden een voorwaarde is om de heerlijkheid te ontvangen. Het onderstreept veeleer de nauwe verbondenheid van lijden en heerlijkheid. Wie met Christus lijdt, mag er zeker van zijn dat Hij ook met Hem verheerlijkt wordt. Tegelijk wordt duidelijk dat lijden nauw met geloven verbonden is.

Het lijden van gelovigen zien we heel duidelijk in landen waar de kerk vervolgd wordt. Christenen krijgen soms heel wat te verduren van hun medemensen en de overheid. Ze worden soms buitengesloten, lastig gevallen, vervolgd en gedood. Ook in West-Europa is het soms niet makkelijk om voor je geloof uit te komen. Het is eenvoudiger om als een onopvallende grijze muis door het leven te gaan, dan om werkelijk en concreet voor je overtuiging uit te komen en de consequenties ervan te aanvaarden. Daar is moed en kracht

voor nodig. De Heere wil die ons geven! We mogen echter vooral ook zien op de erfenis die God belooft.

Het lijden onderstreept dat die erfenis ons nu nog slechts ten dele toevalt. De volle uitbetaling geschiedt pas op het moment dat Jezus terugkomt. We worden er daarom toe opgeroepen om een zoutend zout en een lichtend licht te zijn (Mattheüs 5:13-14). Dat Christen zijn en lijden samenhangt onderstreept ook Johannes 16:33; 2 Timotheüs 3:10-12 en 1 Petrus 4:4-5). God vraagt om een keuze in ons leven en echte toewijding aan Hem.

Als het gaat over lijden, wijst Paulus ook op het zuchten van de schepping (vers 19-22). De schepping zucht onder de zinloosheid. Hoeveel lijden is er niet! Hoeveel natuurgeweld! Paulus heeft het hier vooral over de ‘onbezielde’ schepping: bomen, planten, dieren (op het land, in de lucht en in het water). De schepping zucht onder de uitputting van de kosmos door de mens.

Ook de gelovigen zuchten. Ze zuchten onder de haat van de wereld, maar ook onder de onvolkomenheid in hun dienen van God (Romeinen 6). Ze zien uit naar de volkomen verlossing, als ze eenmaal ten volle ontvangen wat God beloofd heeft (vers 22-25).

Ook de Heilige Geest zucht. Hij bidt met en in de geloven (vers 26-27).

Dit zuchten is niet tevergeefs. Uiteindelijk zal Gods koninkrijk komen en Zijn heerlijkheid heel de wereld vervullen. Aarde en hemel worden herschapen en vernieuwd. In het lijden mogen Gods kinderen weten dat alle dingen zullen medewerken ten goede (vers 28). In vers 28-30 geeft Paulus ons een inzicht in Gods werk. Hij is het die Zijn gemeente in standhoudt. Hij verkiest en roept Zijn kinderen. Hij vernieuwt en heiligt hen en Hij brengt hen eeuwig thuis! Het is een ketting van heil. Het een zit aan het andere vast. Wat God begint voltooit Hij ook. Hij laat niet varen de werken van Zijn handen. Uit Hem en door Hem zijn alle dingen. Daarin ligt de rust voor de gelovige die aan zichzelf wanhoopt, maar hoopt op God!

Bespreekvragen

1. Wat roept bij u het woord ‘erfenis’ op. Welke ervaringen heeft u ermee? Wat is de erfenis die God Zijn kinderen geeft?
2. Paulus benadrukt de verbondenheid van de gelovigen met Christus. Gods genade valt je niet automatisch ten deel. Wat zegt Johannes 15:1-8 over die verbondenheid? Wat betekent zij persoonlijk voor u en jou?
3. Met Hem lijden is met Hem verheerlijkt worden. Wat voor troost ligt daarin voor de vervolgde kerk. Wat weet u van hen? Hoe bent u met hen verbonden?
4. In hoeverre kunnen/moeten wij om Christus’ wil lijden. Denk hierbij aan Johannes 16:33; 2 Timotheüs 3:10-12 en 1 Petrus 4:4-5.
5. De schepping zucht (vers 19-22). Herkent u dat in onze tijd? Wat voor verantwoordelijkheid hebben wij voor de schepping?
6. De gemeente zucht (vers 23-24). Wat herkent u daarvan in uw/jouw eigen leven?
7. De Geest zucht (vers 26-27). Wat betekent dat voor u/jou?
8. Vers 28-30 onderstreept dat alle heil van God uitgaat en dat daarom uiteindelijk Gods plan bereikt wordt. Er is een ketting van heil, die bij Hem begint en bij Hem eindigt. Wat is daarvan de troost? Wat betekent dit voor u?
9. ‘Uit Hem en door Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, in alle eeuwigheid’ (Romeinen 11:36). Waarom is deze zin van toepassing voor de ketting (orde) van heil dat God schenkt? Stemt u/jij hiermee van harte in? Waarom wel/niet?